

Sneeuwwitje en de 7 gangsters

Een aantal scènes om een indruk te krijgen:

Rollen:

1. **Sneeuwwitje 1** Sneeuwwitje als schitterend mooie, slanke, maar verveelde prinses.
2. **Sneeuwwitje 2** Sneeuwwitje als gewone, beetje mollige, wat minder mooie serveerster.
3. **Lakei** Bediende van de Prins en Sneeuwwitje. Beleefd maar niet onderdanig.
4. **Prins** Oppervlakkige, wereldvreemde Prins. Verwaand en ijdel.
5. **Repelsteeltje** Raar mannetje. Soort trol. Denkt dat niemand weet hoe hij heet.
6. **Knor** Big
7. **Knar** Big
8. **Knir** Big
9. **Wolf** Wolf. Eet graag gestoofde big. Gegrild mag ook.
10. **Dopy** Gangster en ex-dwerg. Denkt dat hij de slimme baas van de hele bende is.
11. **Speedy** Gangster en ex-dwerg. Is pas echt slim. Heeft moeite met Dopy.
12. **Magnum** Gangster en ex-dwerg. Aardig maar onbetrouwbaar (wordt gehanteerd)
13. **Dompy** Gangster en ex-dwerg. De domste van het stel. Rekenen is zwakke kant.
14. **Knocky** Gangster en ex-dwerg. Beetje sullig maar wel met gevoel voor humor.
15. **Koningin** Serpent-achtige mooie stiefmoeder van Sneeuwwitje. In- en in-gemeen.
16. **Henk** Cafébaas met het hart op de juiste plaats.
17. **Marie** De vrouw van Henk maar niet van harte. Wil meer uit het leven halen.
18. **Dorrepaal** Cafégast.
19. **Neutkegel** Cafégast.
20. **Wasem** Cafégast.
21. **Krocht** Cafégast.
22. **Spiegel** De sprekende spiegel van de Koningin.
23. **Verteller 1** Praat af en toe het verhaal aan elkaar om de vaart erin te houden.
24. **Verteller 2** Praat ook af en toe het verhaal aan elkaar om de vaart erin te houden.
25. **Bonbono** Zingende Melkchocolade Leónidas-bonbon met een halve walnoot.
26. **Bonbino** Zingende Rumhoudende Leónidas-bonbon van pure chocolade.
27. **Bonboni** Zingend Pralinéblokje in zilverfolie. Ook Leónidas.
28. **Bonbini** Zingende Leónidas-bonbon van witte chocolade met hazelnootvulling.

Als er met één Verteller wordt gespeeld doet die alle Verteller-teksten behalve de onderstreepte .

SCÈNE 1 De dia-vertoning.

De Vertellers en de Bonbonio's komen op.

Verteller 1: Goedenavond. Welkom bij deze bijzondere voorstelling.

Verteller 2: Want bijzonder is ie, deze voorstelling. Het gaat namelijk over Sneeuwwitje en hoe het allemaal verder ging.

Verteller 1: Hoe het allemaal verder ging met Sneeuwwitje nadat ze met haar Prins naar zijn Paleis was vertrokken.

Verteller 2: Om daar levenslang gelukkig te worden. Of niet.

Samen: Maar nu eerst: wat er aan vooraf ging:

**(dia 1) Bonbonio's:* **Er was eens een lieve en mooie prinses
Sneeuwwitje, zo luidde haar naam
kijk hier eens, dit is het kasteel waar ze woont
ze zit voor het middelste raam**

**(dia 2)* **helaas voor Sneeuwwitje, haar moeder was dood
en Stiefmoederlief was een echte neuroot
dat mens zat de hele dag in haar boudoir
en kamde heel ijdel haar gitzwarte haar**

**(dia 3) Verteller 1:* En elke dag vroeg die Stiefmoeder, die dus ook nog Koningin was, aan haar Toverspiegel: "Spiegeltje, Spiegeltje aan de wand. Wie is de mooiste van het land?" En de Spiegel antwoordde dan: "Dat ben jij, Majesteit."

**(dia 4) Verteller 2:* Maar omdat ze bang was dat Sneeuwwitje op een dag mooier zou zijn dan zij, liet ze haar werken als dienstmeisje en gaf ze haar lelijke, ongewassen en kapotte kleren. Dag in dag uit moest zij soppen, dweilen en stof afnemen. Daar werd ze op den duur heel erg goed in.

**(dia 5) Bonbonio's:* **Maar eens op een dag was het bingo want hoor
wat Spiegeltje, Spiegeltje zei:
"Je bent nu niet meer nummer één, Majesteit,
Sneeuwwitje is mooier dan jij".
De Stiefkoningin werd van woede knalrood
en gilde: "Sneeuwwitje moet vreselijk dood
ik wil van dat kind af, nog vóór het ontbijt
dan ben ik de mooiste voor eens en altijd**

Verteller 1: De woedende Koningin gaf de Koninklijke Jager opdracht om Sneeuwwitje mee te nemen, diep het bos in, en haar daar te vermoorden. Haar hart moest hij uit haar lijfje snijden en mee terug nemen in een kistje. Als bewijs.

**(dia 6) Verteller 2:* De jager had we eens leukere opdrachten gehad. Hier had hij dus helemaal geen zin in. Hij verzoon een list. Toen Sneeuwwitje en de Jager ver weg van het kasteel in het bos waren, trok de Jager zijn mes. Sneeuwwitje schrok zich een hoedje, en smeekte de Jager haar niet te doden. De Jager vertelde haar van zijn vervelende opdracht en dat hij helemaal niet van plan was haar te mollen. "Maak snel dat je wekomt! Vlucht!" zei de Jager. Sneeuwwitje moest erg huilen maar vluchtte toch maar het donkere bos in.

**(dia 7) Verteller 1:* Om toch een hart in het kistje van de Koningin te kunnen stoppen, doodde de Jager een wild beest, en bracht het hart van dat wilde beest naar de Koningin. Sneeuwwitje was voorlopig veilig.

Al zingend en vertellend wordt het sprookje, zoals we het kennen, verder uit de doeken gedaan. Aan het eind echter rijst de vraag:

Verteller 1: *(dit laatste stukje tekst moeten de Vertellers, in tegenstelling tot het voorafgaande, uit het hoofd doen)*

Ja, inderdaad: net als alle andere sprookjes eindigt ook Sneeuwwitje met: "ze leefden nog lang en gelukkig". Maar is dat wel zo? En zo ja, is dat wel zo leuk, dat lang en gelukkig?

Verteller 2: Daarom hebben wij van groep 8 eens gecheckt of dat wel klopt. Niet alleen dat lang, maar vooral dat gelukkig. Dat wilden wij wel eens zeker weten. En dit is wat wij aantreffen. Gaan jullie met ons mee?

De Bonbonio's klappen het diascherm op en zetten het weg.

SCÈNE 2 In de KASTEELKEUKEN

Sneeuwwitje (1) zit in de keuken en propt zich vol M&M's, Marsen en Leónidas-bonbons. Lakei is bezig een enorme zak chocoladeproducten in kasten en kisten op te bergen. Het lijkt wel of hij ze verstopt.

Sneeuwv.: Lakei, heb jij weleens de pest in?

Lakei: Nee mevrouw. Nooit.

Sneeuwv.: Ben je weleens chagrijnig? Of moe? Of verdrietig. Of kwaad. Of gewoon een héérlijk geen zin hebben.

Lakei: Geen zin in wat?

Sneeuwv.: Niks speciaals. Gewoon héérlijk nérgens geen zin in.

Lakei: Is dat héérlijk?

Sneeuwv.: Niet echt maar ik kan het soms zo ontzettend missen. Gewoon geen zin.

Lakei: Dan koopt u toch gewoon een paar kilo geenzin. Ik wil de volgende keer best wel iets extra's voor u meenemen uit de stad.

Sneeuwv.: Ja, dat is misschien wel een goed idee.

Lakei: Verder nog iets van uw dienst, mevrouw?

Sneeuwv.: Nee dank je, Lakei.

Lakei: Alles naar wens?

Sneeuwv.: Alles naar wens.

Sneeuwv.: **Oh, wat ben ik toch gelukkig
oh, wat leef ik vrees'lijk lang
't is precies zoals verteld werd
maar d'r is geen donder an
nooit een lekker sjaggerijnig
nooit eens in een pesthumeur
nooit eens balen als een stekker
't is één grote sprookjessleur**

**Altijd lachen, altijd stralen
altijd blij van oor tot oor
altijd dansen, altijd feesten
en er nooit eens onderdoor
nooit eens schelden zonder reden
nooit eens ruzie voor de lol
nooit eens dorst en nooit eens honger
hoe lang hou ik dit nog vol**

De Lakei neemt het lied over. Na zijn eerste coupletje volgt er een pompeus instrumentaal intermezzo waarop de Lakei een sierlijke dans opvoert. Sneeuwwitje ziet met lede ogen aan hoe de Lakei de show steelt.

Lakei: **Doe maar niet zo filosofisch
't is gewoon je sprookjesplicht
alles is goed afgelopen
dus het boek blijft lekker dicht** *(hier dus dat 'sierlijke' dansje)*

**En je moet ook niet vergeten
ik heb hier een goeie baan
als jij nu gaat liggen zieken
kom ik weer op straat te staan**

*Na zijn tweede couplet dreigt de Lakei wederom uitgebreid te gaan dansen maar Sneeuwwitje grijpt in door heel hard "**Hallo!!**" te roepen. De muziek stort in.*

Sneeuw.: Zo kan ie wel weer.

Lakei: *(denkt dat er iets aan zijn dans mankeert)* Doe ik iets niet goed?

Sneeuw.: Je steelt mijn show. Ga liever boodschappen doen. En vergeet de geenzin niet.

Lakei: De geenzin. Tot uw dienst, Hoogheid.

De Lakei vertrekt knipmessend en stiekem ook nog een beetje dansend. Sneeuwwitje probeert zoveel mogelijk chocola naar binnen te proppen. Dan staat de Prins plotseling in de deuropening. Hij beziet het tafereel even cynisch.

Prins: Is het lekker, schat?

Sneeuw.: Wat is lekker, liefste?

Prins: Die chocola die je met kilo's tegelijk in je schattige pruilmondje propt.

Sneeuw.: Chocola? Ik? Valt wel mee, hoor. Ik had gewoon een heel klein beetje trek in een kleinigheidje.

Prins: En ik heb trek in Salami!

Sneeuwwitje schrikt, want de Prins trekt een kast open en ziet alleen chocola. Hij kijkt naar Sneeuwwitje, die verontschuldigend glimlacht.

Sneeuw.: Was in de aanbieding.

De Prins kijkt intussen in andere kasten, overal alleen maar chocola.

Prins: In de aanbieding? Zesduizend halen, vijfduizend-negenhonderdvijfennegentig betalen?

Sneeuwwitje lacht te hard, de Prins lacht gezellig mee. Roept dan boos:

Prins: Ik wil salami!!!!

Sneeuwv.: Ik heb nog wel een paar Koetjesrepen.

Prins: Ik wil Duitse salami, of Franse. Het liefst Italiaanse, of een Spaanse chorizo! Desnoods cervelaat! Of bokworst!

Sneeuwv.: Cervelaat vind je toch helemaal niet lekker, lieverd.

Prins: Vergeleken met een koetjesreep is het alles!

Sneeuwv.: Kopje chocolademelk?

Prins: Ik wil een broodje salami of een pizza salami.
En een bord macaroni met blokjes salami en geraspte kaas!

Sneeuwv.: De salami is , eh... een heel klein beetje op.

Prins: In alle drieëntwintig jaren van mijn leven is de salami nog nooit op geweest! Wat is er in vredesnaam aan de hand?!

Sneeuwv.: *(roept)* Ik verveel me te pletter!

Prins: *(ongelovig)* Je verveelt je?

Sneeuwv.: Ja, het leven is zo ongelooflijk saai.

Prins: Het leven is juist heerlijk!

Sneeuwv.: Word jij nooit gek van dat eeuwige gelukkig zijn?

Prins: Nee. En het is niet voor eeuwig, maar gewoon heel erg lang.

Sneeuwv.: Maar dat hou ik nooit vol!

Prins: Niks aan te doen. Je leeft nu eenmaal in een sprookjeswereld.

Sneeuwv.: Misschien moet ik daar wel uit.

Prins: Het bos uit? De gewone wereld in?

Sneeuwv.: Ja.

Prins: *(begint te lachen)* Kom nou toch Witje van me. Dat hou je nog geen dag vol! De echte wereld is afschuwelijk.

Sneeuwv.: Hoe weet je dat? Ben je er weleens geweest?

Prins: *(walgt bij de gedachte)* Nee, natuurlijk niet. Ik moet er niet aan denken!
Al die gewone mensen die naar zweet ruiken!
Al die gewone mensen die moeten werken voor hun geld en ziek worden.

Sneeuwv.: Wat is dáár zo erg aan?

Prins: *(boos)* Als jij het in je mooie hoofdje haalt om het bos uit te gaan, hoef je bij mij niet meer terug te komen. Is dat duidelijk? *(Sneeuwvitje knikt.)*
Dat dacht ik ook. En dan ga ik nu even een rondje golfen.

SCÈNE 3A Sneeuwwitje zoekt de uitgang

Verteller 1: We zijn in het bos.

Verteller 2: Oh, zijn we in het bos? Laat ik nou toch denken dat we op de kermis zijn. Natuurlijk zijn we in het bos, sukkel!! Dat ziet toch iedereen!!!

Verteller 1: Nou. Ik vind het qua vormgeving anders nogal summier. Bij een bos stel ik me iets anders voor dan een strook beschilderd behang.

Verteller 2: Het mocht niks kosten! Dat weet je toch. Budgetair neutraal moest het. Van de directeur.

Sneeuwwitje komt op met een koffer. Ze kijkt radeloos om zich heen. Ze weet niet waar ze heen moet. Repelsteeltje komt iets later op. Hij doet swingend een rap, zonder Sneeuwwitje te zien. Sneeuwwitje stelt zich verdekt op.

Repelsteeltje: **Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet.
Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet. (2x)
Tien bavianen met een rooie reet
maken vieze vlekken op het tafelkleed
Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet. (2x)
Zelfs mijn moeder laat wel eens een scheet
niet zo gek als je weet wat ze eet
Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet. (2x)
Drie Italianen en een blonde Zweed
staan al weken in de hitparade
Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet. (2x)
En toen klonk uit die onderaardse spleet
een verschrikkelijke wanhoopskreet
Niemand weet, niemand weet, dat ik Repelsteeltje heet. (2x)**

Sneeuw.: Repelsteeltje?

Repelst.: *(schrikt heel erg)* Hoe weet jij hoe ik heet? Dat weet niemand. Dat mag ook helemaal niemand weten. Dat is namelijk de hele reden van mijn bestaan, dat niemand weet dat ik Repelsteeltje heet!

Sneeuw.: Dus jij bent inderdaad Repelsteeltje?

Repelst.: Als iedereen weet dat ik Repelsteeltje heet kan ik net zo goed *niet* bestaan.

Sneeuw.: Mag ik jou iets vragen, Repelsteeltje?

Repelst.: Dan kan ik net zo goed dood zijn. Of van papier maché.

Sneeuw.: Hoe kom ik in de echte wereld?

Repelst.: Of van beton. Dan kan ik net zo goed een tuinkabouter zijn.

Sneeuw.: Hallo! Ik vraag je iets!!

Repelst.: Wat een afgang. Kom ik hier vet-cool het podium opgehip-hopt, weet de eerste de beste voorbijganger al direct dat ik Repelsteeltje heet! Nou, van mij hoeft het zo niet meer.

Repelsteeltje teleurgesteld af. Er komen drie biggen op. Ze hebben alle drie een stenen huisje bij zich met een raampje er in. Ze stellen zich naast elkaar op en zingen door het raampje heen:

Biggen: Hier zit ik in mijn stenen huisje en ik ben van niemand bang
met op de vloer linoleum en op de muren fraai behang
ik heb dit alles zelf gebouwd en dat was nog een heel karwei
maar nu het dan voltooid is ben ik tevreden en blij

Laat nu de boze wolf maar komen met zijn veel te grote smoel
ik lach hem vierkant uit hahahahahahahahaha
hahahahahahahahaha vanuit m'n luie stoel
en hij kan blazen wat ie wil, de muren blijven stevig staan
zo heb ik het berekend en zo zal het dus ook gaan

Dan komt de wolf op. In eerste instantie ziet hij de huisjes niet staan en richt zich tot het publiek.

Wolf: Ik ben de wolf van linksom rechtsom
ik ben de wolf met de grote maag
ik heb honger als een nijlpaard
ik heb nog niks gegeten vandaag
't liefste heb ik verse biggen
want ik ben verzot op spek
aan het spit of in de braadslee
't water loopt me i-in de bek

Knor: Pak me dan, waardeloze carnivoor! Of ben je soms vergeten je kunstgebit in te doen!
Blaaskaak!

Knar: Precies! Ben jij nou een allesverslindend roofdier! Sukkel dat je bent met die maffe
hoed op je kop!!

Knir: Dat had je niet gedacht hè? Dat we een stenen huisje zouden hebben. Loser!
Mislukte dierentuin-attractie!

Wolf: Ho wacht es effe! Dat is niet de afspraak! Eén van jullie zou een huisje van stro
hebben, de ander een huisje van takken en alleen de derde een huisje van steen! En
dan zou ik twee van jullie aan stukken scheuren. En opvreten.

Nu komen de biggen hun huisjes uit en gaan met de wolf in gesprek.

Knor: Dat weet ik wel maar, eh.....we zijn er niet helemaal uitgekomen bij de rolverdeling.

Knar: Dat aan stukken scheuren was namelijk een beetje een probleem. Dat zag ik niet
helemaal zitten. Niemand niet, eigenlijk.

Knir: Verder waren het goeie rollen, hoor. Daar niet van. Sterke teksten enzo, maar toch,
dat einde, daar hadden we moeite mee.

Knor: Dus toen dachten we.....(*wordt onderbroken door Sneeuwwitje*)

Sneeuw.: Weten jullie misschien waar de echte wereld is?

De dieren kijken haar verstoord aan. Dan overleggen ze verder.

Knor: Toen dachten we dus, laten we die ene rol gewoon in drieën doen. Als experiment.

Knar: Kijken hoe dat artistiek uitpakt.

Knir: En als dat dan niet ten koste van de geloofwaardigheid gaat.....

Sneeuw.: Kunnen jullie misschien even luisteren. Ik ben op zoek naar de echte wereld. Weten
jullie.....

Biggen: (*draaien zich geïrriteerd naar Sneeuwwitje*) NU EVEN NIET!!!!

- Knir:** Zo kan ik toch niet werken.
- Knor:** Heel mijn concentratie is weg.
- Knar:** Ik nok ermee! Dan speel ik nog liever in een goeie rookworstreclame.

De biggen boos af. Ze nemen hun platte huisjes mee.

- Wolf:** *(tot Sneeuwwitje)* Jongejuffrouw. Wilt ú niet aan stukken gescheurd worden? Als stand in?
- Sneeuwv.:** *(tot publiek)* Dit is nou precies waarom ik naar de echte wereld wil. Hier in het Sprookjesbos lopen alleen maar volstrekt gestoorde types rond. *(tot Wolf)* Wegwezen jij! Ga je soortgenoten maar lastig vallen, malloot!

SCÈNE 4 Terug in de KASTEELKEUKEN

De Prins zit te kauwen aan een enorme salami. Het smaakt hem niet. De Lakei is bezig met het zoeken en verwijderen van alle chocola. De Prins mist Sneeuwwitje. De lakei brengt hem op het idee dan toch ook maar de echte wereld in te gaan om haar te zoeken. Met tegenzin gaat de Prins op weg.

SCÈNE 5 In het café "CHEZ MARIE & HENK"

De Vertellers op.

- Verteller 2:** Intussen was Sneeuwwitje op eigen kracht in de gewone wereld terechtgekomen. En ze had, hongerig, dorstig en moe, aangeklopt bij het eerste het beste huis dat ze aantrof.
- Verteller 1:** Laat dat nou precies het café van Henk en Marie zijn. Uitgerekend het café waar het grootste deel van de rest van deze voorstelling zich gaat afspelen. Wie gelooft er nog in toeval?
- Verteller 2:** *(vermoeid)* Als je het niet erg vindt ga ik hier even niet op in. Beste mensen, we maken een tijdsprongetje van een paar weken. Sneeuwwitje is door Henk en Marie aangenomen als dienstertje annex poetsvrouw. En dat valt nog niet mee.
- Verteller 1:** En haar chocoladeverslaving is nog net zo heftig als in het begin.

De vertellers gaan af. Sneeuwwitje (2) komt binnen met een emmer sop. Ze is dik geworden en heeft een aantal puistjes en zwarte tanden etc. Ze begint te soppem. Al soppem zet ze een lied in. Midden in het eerste couplet vindt ze zomaar een grote doos Leónidas-bonbons. Vlak daarna komen de Bonbonio's op en zingen het refrein en couplet twee. Sneeuwwitje pikt deze tweede inbreuk op haar lied (zie scène 2) niet en roept weer "Hallo!" maar dat helpt niet. Uit onmacht begint ze zich vol te proppen met bonbons. De Bonbonio's maken er een mooie show van.

- Sneeuwv.:** **En weet je wat ik nu zou willen
grote brokken chocola
ben d'r altijd voor te porren
lekkerder dan hopjesvla
koetjesrepen, pindarotsjes
Kitkat, Bounty, Nuts of Mars
Venz, Verkade of van Houten
maar het liefst Leónidas
puur of melk met hazelnoten
mijn behoefte kent geen grens
want zonder die cacao-producten
ben `k een zielig hoopje mens**

Allemaal: Oh, lief Sneeuwvitje
mollig als een varkentje in het vet
neem nog een hapje.....aha

Bonbonio's: Nee, wij zijn echt niet te versmaden
wij zijn de Bonbonio's
kunstwerkjes van chocolade
in een mooi versierde doos
koetjesrepen, pindarotsjes
Kitkat, Bounty, Nuts of Mars
niets kan tippen aan de klasse
van een doos Leónidas
ben je weer eens niet zo gelukkig
sabbel dan op één van ons
en voel de heiligende werking
van Leónidas Bonbons

Allemaal: Oh, lief Sneeuwvitje.....enz.

Bonbonio's af. Henk en Marie komen op. Sneeuwvitje moffelt snel de bonbons weg.

Marie: Hela hola. Wat krijgen we nou ? Chocola eten en zingen in de baas z'n tijd??

Henk: Ik hou anders wel van een leuk liedje.

Marie: *(Kijkt vernietigend naar Henk)* Als er nou klanten binnenkomen en die zien dat dikke wicht zich volproppen met chocola?

Henk: *(onzeker)* Tja. Dat is niet zo mooi??

Marie: *(trekt een witte handschoen aan)* Dat is spuuglelijk, Henk. Domme dikke wichten die chocola vreten in de baas z'n tijd? Dat is behoorlijk spuuglelijk! En wat denk je dat jouw helaas overleden vader ervan zou vinden als de boel hier zodoende failliet zou gaan?

Henk: Niet zo best denk ik. Of wel?

Marie: *(controleert met witte handschoen of Sneeuwvitje wel goed heeft schoon gemaakt)* Jouw vader zou zich in z'n graf omdraaien, Henk. Wat is dit?

Henk: *(kijkt naar handschoen)* Ik zie het niet, liefje van me.

Marie: Dan heb jij hele slechte ogen.

Henk: Als jij het zegt, liefste.

Marie: Precies. En ik zal je nog wat zeggen. Als dat domme wicht er niet als de bliksem voor zorgt dat de hele zaak binnen tien minuten blinkt als een pasgeboren baby dan schop ik haar persoonlijk de straat op!

Henk: Is dat nou niet een beetje overdreven?

Marie draait zich boos om en gaat af. Henk loopt op Sneeuwvitje af die in snikken is uitgebarsten. Henk wil haar gaan troosten, maar durft of kan niet.

Henk: Ze bedoelt het niet zo kwaad. Echt ze kan soms best weleens aardig zijn. Je zou haar eens moeten zien met de poes.

Sneeuwvitje: Ik wil niet persoonlijk de straat op geschopt worden. Dit baantje is alles wat ik heb!

Henk: Je wordt niet op straat geschopt. Dat beloof ik!

Marie: *(buiten beeld, tot Henk)* Laat dat wicht toch in haar sop gaar koken!! En neem een portie osseworst mee naar boven!

Henk: Osseworst. Natuurlijk!

Henk rent af. Sneeuwwitje blijft snikkend achter en troost zichzelf met de bonbons. De Zeven Gangsters komen met z'n vijven binnen.

Dopy: Zeg dienstertje. Stop eens met dat vreselijke gejack en breng ons zeven potten van je allerbeste bier!

Sneeuwwitje schrikt, ziet de gangsters en herkent daarin de dwergen, wordt blij, maar zij herkennen haar niet.

Speedy: Wij zijn de zeven ex-dwergen en nu gangsters.
En wij zijn uit naam van de Prins op zoek naar Sneeuwwitje. Ooit van gehoord?

Sneeuw.: Ja, dat ben ik! Ik ben Sneeuwwitje! Oh, wat ben ik blij jullie te...

Magnum: *(onderbreekt haar)* Jij Sneeuwwitje! Laat me niet lachen zeg!

Knocky: Sneeuwwitje is mooi!

Dopy: Mooi?! Kan je niks beters verzinnen dan 'mooi'?

Dompy: Sneeuwwitje is schitterender dan mooi.

Magnum: En veel mooier dan schitterend.

Knocky: Precies. Dat is het goede woord. Sneeuwwitje is mooier dan schitterend.

Dompy: Véél mooier.

Dopy: Dus kan jij nooit Sneeuwwitje zijn begrijp je, want jij bent een stuk lelijker dan mooi.

Speedy: En ook een stuk lelijker dan schitterend.

Dompy: Breng ons maar heel rapido zeven bekers van je allerbeste bier, begrepen?

Magnum: Dus wij weten met z'n allen heel zeker dat dit nooit Sneeuwwitje kan zijn?

Andere vier: Honderd procent zeker!

Magnum: Dat wilde ik even zeker weten.

Dompy: Waarom wil je dat zeker weten?

Magnum: Gewoon. Voor de zekerheid.

Sneeuw.: Maar ik ben het echt!

Knocky: Kijk toch eens een keer in de spiegel, mens!

Sneeuw.: Maar jullie moeten me helpen! Marie en Henk willen me in sop gaar laten koken!!

Knocky: Nou, misschien knap je daar reuze van op!

De andere Gangsters moeten om de opmerking lachen. Dompy deelt de potten bier uit en houdt er twee over. Hij snapt dit niet en begint opnieuw met uitdelen.

- Dopy:** Ik denk dat ik maar een plan moet bedenken hoe we Sneeuwwitje kunnen vinden, want op deze manier lukt het nooit.
- Speedy:** Misschien is het beter als ik een plan bedenk. Ik kan dat gewoon veel beter dan jij.
- Dopy:** Hoe bedoel je dat?
- Speedy:** Zoals ik het zeg. Ik ben nou eenmaal veel beter in dat soort dingen.
- Dopy:** Oh, dus ik ben dom?
- Speedy:** Nee hoor. Ik ben alleen veel slimmer, maar dat wil nog niet zeggen dat jij dom bent.
- Dopy:** Ik heb een plan. We moeten ons eigen opdelen in zevenen. En dan gaan we allemaal ergens anders zoeken, en dan spreken we over twee dagen hier weer af en wie haar dan gevonden heeft die neemt haar dan mee hier naartoe en dan zorgen we dat de Prins hier ook is en dan ziet hij haar en zij hem en dan is het zo weer bingo.
- Speedy:** En dat noem jij een goed plan?
- Knocky:** Weet jij iets beters?
- Speedy:** Als je me even de tijd gunt om na te denken wel, ja.
- Dopy:** Maar tijd hebben we nou juist niet, dombo!!
- Speedy:** Ik heb het! Het is misschien het beste plan om jÓuw plan uit te voeren.
- Magnum:** Dus we voeren het plan van Speedy om het plan van Dopy uit te voeren uit.
- Knocky:** Goed plan van Speedy! Kom op!! Wie het laatst weg is is een tuinkabouter!!

Alle dwerggangsters, behalve Domy, gaan er als een speer vandoor. Domy is nog steeds bierpullen aan het tellen.

- Domy:** Wacht eens even! Ze heeft twee potten te veel neergezet. Ze heeft gewoon negen potten neergezet in plaats van zeven. Ze kan gewoon niet tellen, dat is het. (*ziet nu dat iedereen weg is. Verontwaardigd:*) En wie kan het weer allemaal gaan opdrinken?
- Verteller 1:** (*opkomend*) Doe geen moeite, dat doen wij wel. (*dat doe IK wel. enz*)
- Verteller 2:** Wij ruimen de zooi wel op. Wat moeten we anders doen. Zoveel tekst hebben we tenslotte niet meer.

De Vertellers bouwen (al dan niet met hulp) het decor om.

SCÈNE 6 In het boudoir van de KONINGIN

De Koningin zit op haar zetel en kijkt in de spiegel. Ze borstelt haar haren en is niet in een goede bui.

- Verteller 2:** Toen de Boze Koningin gehoord had dat Sneeuwwitje het Toverbos had verlaten had ze goede hoop weer snel de mooiste te kunnen worden. Als geen ander wist ze dat de gewone wereld een fatale uitwerking kan hebben op het uiterlijk van mooie prinsesjes.

- Verteller 1:** Precies.

De Vertellers trekken zich bescheiden terug.

Koningin: Spiegeltje, Spiegeltje, enzovoort.

Spiegel: Voorzover ik kan zien bent u nu de mooiste van het land. Maar ik zie Sneeuwwitje nergens, dus het kan best zijn dat zij nog steeds mooier is dan u. Ik kan alleen niet verder kijken dan het bos groot is, dus als u wilt weten of u ècht mooier bent dan Sneeuwwitje, zult u toch echt zelf moeten gaan kijken.

Koningin: Ik? Zelf gaan kijken? Ben je niet goed bij je hoofd?

Spiegel: Ik heb geen hoofd, ik ben een spiegel. Spiegels hebben geen hoofd. Wij spiegels reflecteren slechts het hoofd van degene die in ons kijkt.

Koningin: Ja ja ja. Even geen filosofische bespiegelingen graag.
De Koningin slaat met haar toverstaf. De Spiegel gaat uit. Magnum komt binnen.

Koningin: Ah, ben je daar eindelijk. En? Hoe ziet ze eruit?!

Magnum: Echt heel erg lelijk. Zo lelijk als lelijk maar lelijk kan zijn.

Koningin: Heeft ze puisten?

Magnum: Helemaal onder de puisten.

Koningin: *(verlekkerd)* Van die verrukkelijk grote gore glimmende roodpaarse puisten met van die goudgele korsten die op het punt van uitbarsten staan?

Magnum: Ja, en ook van die zwarte, eh... die zwarte dingen, hoe heten die ook alweer?

Koningin: Mee-eters? Oh, heerlijke zaligheid!!! Hoeveel?

Magnum: Meer dan zeven.

Koningin: En d'r haar?

Magnum: Ook helemaal onder de mee-eters! *(de Koningin kijkt Magnum even verbaasd aan)*

Magnum: Oh, d'r haar? Het haar van Sneeuwwitje? Helemaal vet.

Koningin: Van die heerlijk smerige vunzige slierten?

Magnum: Slierten zo sliertig als slierten maar sliertig kunnen zijn.

Koningin: En is ze al dikker geworden?

Magnum: Zo dik als dik maar dik zijn kan.

Koningin: *(licht geïrriteerd)* Ja ja ja ja. Maar is ze al echt lekker moddervet, bedoel ik? Dat het aan alle kanten deint en blubbert en uitpuilt en slobbert. Begrijp je? Dat je niet meer kunt zien wat haar voorkant of achterkant of zijkant is?

Magnum moet hier toch even over nadenken.

Magnum: Nou, toch wel zo'n beetje bijna, denk ik wel, ja.

Koningin: Maar je weet het niet zeker?

Magnum: Bijna helemaal zeker weet ik het, eh...misschien wel, eh... denk ik.

- Koningin:** Wat heb ik toch lekker veel aan jou.
- Magnum:** Ja, daar wilde ik het even met uwe doorluchtige doorluchtigheid over hebben. Ik vind dat we Sneeuwwitje nu wel lang genoeg ongelukkig hebben laten zijn.
- Koningin:** Wat?! ben jij helemaal gek geworden! Net nu ze op het punt staat om de lelijkste van de hele wereld te worden?
- Magnum:** Maar dat is ze al! Ze is echt zo lelijk als... als... eh...ja, noem eens iemand. Als...als...
- Koningin:** Waar het om gaat, verklede Dwerg, is dat ik niet alleen de mooiste van de hele wereld ben en vooral blijf, maar dat het minstens net zo belangrijk is dat Sneeuwwitje de allerlelijkste wordt. Dus niet zomaar een beetje lelijker, maar echt helemaal all the way! Dus aan de ene kant ik de allermooiste en helemaal aan de andere kant van het hele universum Sneeuwwitje als allerlelijkste. Dat het een spreekwoord wordt: "Zo lelijk zijn als Sneeuwwitje". Kinderen moeten er elkaar op straat mee pesten! "Je lijkt wel een Sneeuwwitje". "Je bent zelf een Sneeuwwitje". "Ik ben dan misschien niet moeders mooiste, maar tenminste geen Sneeuwwitje!"
- Magnum:** Oh, maar dat gebeurt al! Ik heb het al gehoord toen ik vanmiddag langs de.....
.....(naam van betreffende school) liep. Niemand wil meer Sneeuwwitje zijn!
- Koningin:** Mmmh. Op een of andere manier geloof ik je niet, maar het voelt wel goed.
De Koningin pakt een doos Leónidas-bonbons en geeft die aan Magnum.
- Koningin:** Hier.
- Magnum:** Nee.
- Koningin:** Pak aan!!
- Magnum:** Nee, uwe doorluchtige doorluchtigheid. Het is lelijk geweest, eh... mooi geweest. Ze is zo lelijk geworden dat de andere zes dwergen, eh... gangsters haar totaal niet herkenden. Dus als de Prins haar gaat zoeken dan herkent ook hij haar vast niet. Dus.....
- Koningin:** Dat is het! Dat is een geniaal plan.
- Magnum:** Plan? Oh, Plan! Ach. Ik heb mezelf nooit dom gevonden.
- Koningin:** Kop dicht minkukel! Oh, wat een perfect plan! Maar gevaarlijk en daarom zo verrukkelijk helemaal van mij! Jij gaat naar de Prins en vertelt hem dat je Sneeuwwitje gevonden hebt, wáár je haar gevonden hebt, én hoe de Prins daar moet komen.
- Magnum:** Maar dan vindt hij haar toch?
- Koningin:** Exact. Goed meegedacht. Dan vindt hij haar, en als ze echt zo lelijk is als jij zegt dat ze geworden is, zal hij haar nooit herkennen, toch? En als dat gebeurt dan heb ik de zekerheid dat ik voor altijd de allermooiste van het hele universum ben.
- Magnum:** Maar dat bent u toch allang!
- Koningin:** En als hij haar wel herkent, dan zal hij zo gruwelijk verrukkelijk van haar schrikken dat hij in gestrekte draf weer terug vlucht naar het veilige bos.....Begrijp je?
- Magnum:** Eh... nee.

Koningin: Dat hoeft ook niet. Als jij maar zorgt dat de Prins te horen krijgt waar hij zijn arme schatje vinden kan. En daarna zorg je er nog even voor dat deze doos bonbons bij ons schatje terecht komt.

Magnum: Nee!

Koningin: Je weet wat er gebeurt als je weigert?

Magnum: Okay, nog één keertje dan.

Koningin: Dat maak ik wel uit. Wegwezen! Uit mijn ogen!

Magnum loopt de kasteelkamer uit. De Boze Koningin lacht haar allergruwelijkste lach...

SCÈNE 7 Wederom in het café "CHEZ MARIE & HENK"

Het café is weer herbouwd. Het is een gezellige drukte. Ook de Bonbonoi's zijn van de partij. Er wordt gelachen en gedronken en gezongen. Henk staat achter de bar, Sneeuw witje serveert, Marie telt geld. Tijdens het lied komt Magnum opvallend onopvallend op, verbergt opzichtig een doos Leónidas achter de bar en voegt zich bij de feestende café gasten.

**Cafégasten: Geef me nog een pintje
geef me nog een neut
laat de glazen vullen want.....
we drinken voor de leut**

**We drinken op het mooie weer, we drinken op de regen
we drinken als het meezit, maar ook al zit het tegen,
dan drinken w'op de kastelein, en op zijn kwaai vrouw
en nu zijn we nog nuchter, maar da'lijk zijn we blauw**

**Geef me nog een pintje
geef me nog een neut
laat de glazen vullen want.....
we drinken voor de leut**

**We drinken op de dommigheid en op een goed verstand
we drinken op de wereldvree en op het vaderland
we drinken op de warmte, we drinken op de kou
en nu zijn we nog nuchter, maar da'lijk zijn we blauw**

**Geef me nog een pintje
geef me nog een neut
laat de glazen vullen want.....
we drinken voor de leut**

Dan horen we het geluid van een aanstormend paard, het geluid van een Prins die van zijn paard wordt afgegooid en vervolgens het geluid van een wegstormend paard. Iedereen luistert aandachtig en verbaasd.

De Prins komt opgestrompeld, pijnlijke knie, tand door lip. Iedereen kijkt verbijsterd; de Prins ziet er namelijk uit alsof hij zo uit een sprookje is gestapt. Men barst in lachen uit.

Sneeuw witje schrikt als ze de Prins ziet en rent af. Henk kijkt haar na. De Prins kijkt achter zich, maar ziet niks en realiseert zich dan dat er blijkbaar om hem gelachen wordt. Hij vermant zich, maakt een diepe prinselijke buiging zoals alleen sprookjesprinsen dat kunnen, maar valt tot zijn eigen verbazing om. Iedereen lacht nog harder. De Prins krabbelt overeind.

Prins: Goedenavond samen, gepeupel, zoals jullie daar zo zitten. Ik ben De Prins.

Dorrepaal: Welke Prins?

Prins: De Prins.

Neutkegel: Prins Willem van Oranje ?

Krocht: Prins Reinier? ?

Wasem: *(tot van der Krocht)* Prins Reinier?.

Krocht: Van Monaco. Die net dood is. Die met die mooie dochters.

Wasem: *(naar de Prins kijkend)* Je kunt een hoop van 'm zeggen maar niet dattie dood is.

Dorrepaal: Dan is het de Chocoprins !

Neutkegel: Prins Carnaval !

Iedereen giert het nu uit. Henk gaat kijken waar Sneeuwwitje blijft.

Prins: Nee, ik ben Dé Prins. De enige echte.

Wasem: Oh, jij bent die prins die schone jonkvrouwen wakker kust.

Prins: Ja, ik mag wel zeggen dat ik daar heel goed in ben.

Krocht: De prins die zich manmoedig een weg baant door een metersdikke doornenhaag.

Prins: Daar bewaar ik inderdaad minder prettige herinneringen aan.

Neutkegel: De Prins die in een kikker verandert.

Prins: Dat is me maar twee keer overkomen maar dan is er altijd wel een schone jonkvrouwe die mij weer tot Prins kust. Dat is namelijk zo heerlijk aan mijn leven: het loopt altijd goed af.

Marie is duidelijk onder de indruk van de Prins en ze gaat een beetje zijn kant op. De Prins deinst naar achteren, pakt een zakdoekje en houdt dat voor zijn neus.

Marie: En wat komt uwe doorluchtige hoogheid hier doen?

Prins: De reden voor mijn incognito verschijning tussen jullie gepeupel heeft te maken met mijn zoektocht naar de vrouw van mijn dromen en ik heb gehoord dat zij zich hier zou bevinden.

Marie: *(voelt zich aangesproken)* Dat zou best eens heel goed kunnen, doorluchtige schoonheid, eh... hoogheid bedoel ik.

Prins: Oh ja?! Waar is ze dan?

Marie: Misschien staat ze wel voor uwe doorluchtige neus?

Prins: Ik zie niks. Althans geen Sneeuwwitje.

Marie: Sneeuwwitje?

Prins: Dat is de vrouw van mijn dromen, ja.

Marie: Nou hebben we hier een Sneeuwwitje in de bediening lopen, maar of dat de vrouw van uwe doorluchtige dromen is....

Prins: In de bediening? Mijn Sneeuwwitje? Wat afschuwelijk!

Marie: *(schreeuwt)* Henk! Waar is eh, Sneeuwwitje?

Henk: *(komt op en duwt Sneeuwwitje voor zich uit.)*
Hier is ze. Ze was even in de keuken om, eh... ze had een beetje honger.

Marie: Nou doorluchtige hoogheid, hier is ze dan. Sneeuwwitje. Alle honderd kilo. De vrouw van uw dromen. Of van uw nachtmerries, dat kan ook natuurlijk.

Iedereen -behalve Henk- schiet in een onbedaarlijke lach. De Prins schrikt zich een ongeluk. Sneeuwwitje weet zich geen houding te geven.

Prins: Hier moet sprake zijn van een vergissing. De Sneeuwwitje die ik zoek is mooi en slank met goudzwarte haren, met een blos op haar perzikzachte wangen, parelwitte tanden en ogen zo blauw als de peilloze diepten van de oceaan. En niet te vergeten, een uiterst opwindend pruilmondje. Dit kan haar niet zijn.

Sneeuw.: Ik ben het wel! Ik ben Sneeuwwitje.

Prins: Nee hoor, jij bent een lelijk wicht. Een slons. Stel je voor dat jij Sneeuwwitje zou zijn. Ik moet er niet aan denken, zeg. Je stinkt naar zweet. Jesses!

Dorrepaal: Wacht effe, vader. Zo praten we hier niet tegen het bedienend personeel!

Wasem: Jij mag dan wel een prins wezen, een beetje respect voor onze drankvoorziening graag!

Prins: Het spijt me, maar ik moet maar weer eens verder zoeken.

Marie schrikt. Daar gaat haar droom.

Sneeuw.: *(beledigd)* Wil je niet eerst een broodje salami?

Prins: *(staat aan de grond genageld)* Hoe weet jij dat?

Sneeuw.: Ik zeg toch, ik ben Sneeuwwitje.

Neutkegel: Dat zég ik. Zij is Sneeuwwitje.

Wasem: Dus je speurtocht is afgelopen, mooie jongen. Dit is ze.

Prins: Jij.....jij bent écht mijn Sneeuwwitje?!(denkt even na.) Dan spijt het mij vreselijk, maar met een slons als jij kan ik niet aankomen in mijn paleis. Ik zou mezelf volstrekt belachelijk maken. Blijf jij maar mooi hier.

Sneeuw.: *(half huilend maar ook boos)* Ik wil helemaal niet met je mee. En ik ben géén slons!!

Dorrepaal: Zo mag ik het horen. Een rondje voor de hele tent!! En geef onze stijlvol geklede vriend hier ook iets. Hij heeft nog een lange en eenzame rit voor de boeg!!

Cafégasten: **Geef me nog een pintje
geef me nog een neut
laat de glazen vullen want.....
we drinken voor de leut**

**We drinken op die maffe Prins en op zijn witte paard
we drinken op Sneeuwwitje ook al is ze niks meer waard
en morgen als we wakker worden hebben we berouw
want nu zijn we nog nuchter, maar da'lijk zijn we blauw**

In polonaise gaat men af. Inmiddels wordt het café door de vertellers omgebouwd tot kamer van de Koningin.

Verteller 1: Is dit wel geschikt voor jeugdige kijkers? Ik bedoel, d'r wordt hier stevig ingenomen.

Verteller 2: Gezopen, zeg maar. Dat moeten we morgen in de evaluatie toch even meenemen.

Verteller 1: Snel terug naar de Koningin. Benieuwd wat die nou weer van plan is.

Vertellers af.

SCÈNE 8 Nogmaals in het boudoir van de KONINGIN

Koningin: Het is bijna te mooi om waar te zijn. Vertel het nog een keer.

Magnum: Hij wil haar niet meer hebben. *(doet de Prins na)* "Jij bent een lelijk wicht. Jij bent een slons. Jou neem ik niet mee naar mijn paleis. Ik zou me volstrekt belachelijk maken! Je stinkt naar zweet! Jesses!"

Koningin: Stinkt ze naar zweet? Echt waar? Oh, fantastisch. Puisten, rotte tanden, vet haar, mee-eters, moddervet, en dan stinkt ze ook nog eens allerverrukkelijkst naar ranzig zweet! *(diep ontroerd)* Dit is de mooiste dag van mijn leven... nog mooier dan de sterfdag van mijn moeder... Wat is het toch heerlijk om het allerslechtste met de mensen voor te hebben... wat ben ik dankbaar dat ik dat mag doen. *(alles weer onder controle)* Ik moet het zelf zien. Ik wil mijn grootste triomf zelf aanschouwen. Spiegel! Verzin een vermomming.

Spiegel: Waarom gaat u niet als uzelf?

Koningin: Maar dan word ik herkend!

Spiegel: Oh ja? Weet iemand dan hoe u er in het echt uitziet? Iedereen kent u als oud vrouwtje, onschuldig herderinnetje, belastinginspecteur of deurwaarder. De enige die weet hoe u er nu uitziet is hij daar *(Magnum)*. En ik denk dat hij z'n mondje wel dicht zal houden omdat hij anders weleens naast de jager zou kunnen eindigen. Kunnen ze samen de onderkant van het gras bestuderen.

Koningin: Ik wéét het niet...

Spiegel: Denk eens aan het contrast. Aan de ene kant spuuglelijke Sneeuwwitje die door haar Prins in de steek is gelaten, en aan de andere kant u, de goddelijke schoonheid, die alles heeft wat uw hartje begeert, behalve iemand om al die rijkdom mee te delen.

Koningin: Je gaat weer eens buiten je boekje.

Spiegel: Ik kan er niets aan doen, wij spiegels kunnen nu eenmaal niet anders dan de waarheid spreken. Anders was ik indertijd helemaal nooit over die hele Sneeuwwitje begonnen. Maar zolang u zich blijft vermommen in belachelijke outfits, zal niemand ooit uw werkelijke schoonheid kennen.

Koningin: Ik haat het als je zo verstandig praat. Maar je hebt gelijk. Ik ga zelf kijken in al mijn oogverblindende schoonheid!. *(begint te dansen)*

Koningin: **Kijk mij eens mooi zijn.....oh, wat een stuk
ik gloei van binnen.....van puur geluk
kijk mij bewegen.....zo elegant
ik ben oogstrelend.....als diamant!
ik ben de allermooiste dame van het hele sprookjesbos**

wie dat niet ziet die heeft een steekje los
ik heb gewonnen, geen twijfel aan
't is me gelukt, met Sneeuwwitje is het echt gedaan

Bonbonio's: Kijk haar eens mooi zijn.....oh, wat een stuk
ze straalt van buiten.....van puur geluk
kijk haar bewegen.....zo elegant
ze is oogstrelend.....als diamant!
ze is de allergrootste spetter van het hele sprookjesbos
wie dat niet ziet die heeft een steekje los
ze heeft gewonnen, geen twijfel aan
't is haar gelukt, met Sneeuwwitje is het echt gedaan (Ze gaat dansend af)

SCÈNE 9 Terug naar het café "CHEZ HENK & MARIE"

In deze scène blijkt dat Henk en Sneeuwwitje elkaar eigenlijk heel erg aardig zijn gaan vinden. Marie daarentegen ziet meer in de rijke Prins, die op zijn beurt geen zin meer heeft in de dikke Sneeuwwitje en in Marie wel een aantrekkelijk alternatief ziet. De cafégasten beschouwen de ontwikkelingen met de nodige humor. De scène eindigt met een stijve omhelzing tussen Prins en Marie.

SCÈNE 10 Ondertussen in café "CHEZ HENK & MARIE"

Midden in die Koninklijke Omhelzing wordt de deur opengesmeten en de GANGSTERS komen binnen. Dompny telt de koppen maar blijft elke keer steken bij 5 en begint dan maar opnieuw. De prins en Marie oefenen alvast de loop naar het altaar.

Dompny: Nog een keer. Eén, twee, drie, vier, vijf,.....

Dopy: Mooi zo. Uwe koninklijke ontluichtingsheid is reeds aanwezig.

Speedy: Nu alleen Sneeuwwitje nog en dan zijn we klaar.

Dopy: Dat bedoelde ik uiteraard ook.

Speedy: Je wist alleen niet precies hoe je het zou gaan zeggen.

Dopy: Dat wist ik wel, maar jij moest me weer zo nodig onderbreken.

Knocky: En nu houden jullie er mee op!

Dompny stopt met tellen.

Dompny: Laten we nou maar gewoon toegeven dat we haar niet hebben kunnen vinden.

Speedy: Dat zei ik toch al.
(tegen Prins) We hebben haar niet kunnen vinden, het spijt ons vreselijk.

Dopy: Ho ho ho ho. Ik zou het woord voeren in aanwezigheid van zijne ontluichtingsheid.

Speedy: Okay. Ga je gang maar.

Dopy: Dat hadden we heel duidelijk afgesproken, dacht ik toch?

Dompny en Knocky knikken een beetje schoorvoetend.

Dopy: Als jullie liever hebben dat ik mijn mond hou, moeten jullie het gewoon zeggen hoor, maar ik hou me alleen maar aan de afspraken.

- Knocky:** Ga je gang maar!!!
- Dopy:** Okay dan. Omdat jullie zo aandringen. (*schraapt keel*)
Uwe koninklijke doorluchting. Wij hebben stad en land afgezocht. In alle hoeken en gaten die we maar tegenkwamen, maar helaas, uwe koninklijke ontluchting, waar wij ook kwamen, nergens een spoor van Sneeuwwitje, uw geliefde echtgenote. Wel hebben wij een lelijk wicht gezien die zei dat ze Sneeuwwitje was, maar daar zijn we maar niet al te serieus op in gegaan. Dat arme meisje was duidelijk erg in de war.
- Dompy:** Ze kon niet eens tellen.
- Prins:** Heren dwergen, dat lelijke wicht dat hier in de bediening loopt, dat is Sneeuwwitje dus wél.
- Knocky:** Echt waar? Weet uwe doorluchtigheid het zeker?
- Prins:** Ik weet altijd alles zeker.
- Dopy:** Precies. Hoe durf je zijne ontluchtigingskanaal tegen te spreken. Bovendien had ik het ook al die tijd al in de gaten natuurlijk. Vanaf het eerste moment dat ik haar zag, dacht ik al: volgens mij is dat Sneeuwwitje.
- Dompy:** Je hebt het alleen nooit tegen ons gezegd.
- Dopy:** Precies.
- Knocky:** Waarom niet?
- Dopy:** Omdat jullie me toch niet geloven.
- Speedy:** Dat klopt!
- Dompy:** Meestal niet, nee.
- Knocky:** Ik luister meestal niet eens.
- Speedy:** Maar hoe komt het dan dat ze er ineens zo lelijk uitziet?
- Magnum:** Chocola.
- Allen:** Chocola??
- Magnum:** Dozen vol. Leónidas bonbons.
- Marie:** Maar daar word je toch niet zo lelijk van?
- Magnum:** Elke dag een kilo chocola. Van de Boze Koningin.
- Prins:** De Boze Koningin?
- Speedy:** Hoe weet jij dat allemaal?

De Koningin komt op.

Koningin: Omdat hij die elke dag namens mij ging bezorgen!

Iedereen schrikt. Er valt een onheilspellende stilte.

Speedy: Grijp haar!

De GANGSTERS rennen op haar toe, behalve Dopy, die gebiologeerd naar de Koningin staart.

Koningin: Achteruit of ik verander jullie allemaal in hard plastic tuinstoelen!

Marie: Hard plastic tuinstoelen?

Koningin: Groene.

Iedereen deinst vol afgrijzen achteruit.

Koningin: Doele boelen, koele smoelen, ik verander jullie in groenhardplastictuinstoelen.

Iedereen blijft staan en wacht in spanning af. Er gebeurt niets.

Marie: Ik vond het ook een spreuk van niks, moet ik zeggen.

Koningin: Ik weet het niet meer. Ik ben ze vergeten. Al mijn spreuken zijn weg!

*Iedereen behalve Dopy stort zich op de Koningin. Muziek, stroboscooeffecten.....
Een moment later zit de Koningin vastgebonden op een stoel.*

Prins: Toch begrijp ik niet hoe ze ineens haar toverkracht kwijt is geraakt.

Speedy: We zijn hier in de echte wereld en hier kan ze niet meer toveren. Hier kan uwe doorluchtigheid geen paard rijden, veranderen wij van korte dwergen in lange gangsters en wordt Sneeuwvitje dik en lelijk van te veel chocola. (tegen Magnum) Maar waarom heb jij dat minne spelletje met de Koningin meegespeeld?

Magnum: (beschaamd naar beneden kijkend) Omdat zij mijn geheim kent.

Dopy: Heb jij een geheim? Kom nou.

Koningin: (vals) Hij is tot zijn vijftiende een bedplasser geweest.

Speedy: Echt waar?

Koningin: Elke ochtend opnieuw heerlijk stinkende pislakens.

Speedy: En dát is jouw geheim.

Magnum: Ja.

Speedy: Maar dat is ook mijn geheim.

Knocky: Ook het mijne.

Dompy: Ik heb tot mijn zestiende gebedplast. Of was het nou mijn zeventiende. Nee, vijftien was ik, of veertien dat kan ook.

Dopy: Ik niet. Ik heb nooit geplastbed. Ik kon het al ophouden toen ik net geboren was. Na een week of twee ging ik al alleen naar de WC. Ik heb nooit een luier om gehad.

De andere vier: Nou wij wel!!

Prins: Ik plas altijd in bed. Hoef ik niet tenminste op te staan.
Ik roep een lakei en die brengt een fles en dan hoola. Lekker makkelijk.

Sneeuwvitje (1) en Henk komen binnen, innig omstrengeld. Ze hebben totaal geen oog voor de andere aanwezigen. Iedereen behalve de Prins kijken haar aan.

Allen: Sneeuwvitje!!

Prins: Nee, die niet. Die ging altijd keurig naar de W.C.

Allen: Je bent weer mooi!!!

Henk: *(tot Sneeuwwitje)* Dat zeg ik! Je lijkt weer op wie je was toen je hier voor het eerst kwam.

Sneeuwv.: Nou moet je niet gaan overdrijven.

Henk pakt ergens een metalen dienblad vandaan.

Henk: Dat doe ik echt niet. Kijk dan naar jezelf! Je bent weer prachtig!

Sneeuwwitje pakt het dienblad, kijkt naar zichzelf.

Henk: Eigenlijk ben je nooit lelijk geweest.

Allen: Noouuu, Henk.

Henk: *(boos)* Jullie weten niet wat schoonheid is. Jullie kijken wel, maar zien niks.

Koningin: Verdulleme! Weer mislukt.

Dopy loopt naar de Koningin en maakt haar los.

Sneeuwv.: Prins, ik kom niet meer bij je terug. Het spijt me, maar ik hou gewoon niet van je.

Prins: Okay.

Marie: Hij heeft toch al voor mij gekozen. Ik wil wél dolgraag lang en gelukkig leven en ik hou van ook salami. Sorry, Henk

Henk: Geeft niks. Word maar lekker lang en gelukkig. Sneeuwwitje en ik redden ons wel.

Marie: Oh, mooi is dat. Meneer heeft het achter mijn rug aangelegd met een serveerster.

Speedy: *(blij)* Volgens mij heeft iedereen weer iemand gevonden.

Koningin: *(ze huilt)* Behalve ik. Ik ben weer eens de pineut. Ik ben gedoemd om voor altijd alleen mijn dagen in verstikkende eenzaamheid te slijten! Rijk maar alleen. Oh noodlot, waarom treft u mij zo zwaar!

Dopy: Nou, niet om het één of ander maar als u er zin in hebt wil ik best wel samen met u samen in verstikkende eenzaamheid de dagen slijten.

Koningin: Met jou?

Dopy: Waarom niet? Ik ben best wel een leuke gozer hoor.

Speedy: *(tegen de Koningin)* Doe het nou maar, dan zijn wij van hem af.

Koningin: Vooruit dan maar.

Knocky: Maar dan zijn we nog maar met z'n zessen!

Sneeuwv.: Met z'n vieren. Jullie zijn met vier. De vier dwergen.

Knocky: *(tot publiek)* Ze is dan wel weer mooi maar tellen kan ze noch steeds niet!

De vertellers komen op.

Verteller 1: Dit lijkt me een mooie slotzin.

Verteller 2: Het is bovendien behoorlijk aan de tijd. Ik stel voor dat we afronden.

EVENTUEEL: Repelsteeltje, de drie biggen en de wolf komen op. Ze gaan vooraan staan. Repelsteeltje zingt, zonder muziek, nog snel even een coupletje.

Repelst.: **“Dat was dat” zei de analfabeet
een dag voordat ie stiekem overleed
Niemand weet, niemand weet,
dat ik Repelsteeltje heet**

Knor: Ha, die Repelsteel! We zijn d’r uit! Qua rolverdeling. *(Repelsteeltje balend af)*

Knar: We vervangen onszelf door een computer-animatie.

Wolf: En ik ga tuba spelen. In een blaaskapel.

Knar: En dan vragen we Joop Braakhekke als Wolf.

Alle spelers komen nu op voor het slotlied, De Bonbonio’s staan opdringerig vooraan.

Allemaal: **Hier zijn we aan het eind gekomen
van een waar gebeurd verhaal
’t was niet lang en niet gelukkig
maar het klopte allemaal
de moraal van het gebeurde
is een waarheid als een koe
als je chocolade eet dan
niet te vaak maar af en toe
koetjesrepen, pindarotsjes
Kitkat, Bounty, Nuts of Mars
Venz, Verkade of van Houten
maar het liefst Leónidas**